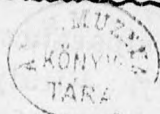

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő :
SZIKRA

KIADÓHIVATAL :
Kossuth-utca 3 szám.
Megjelen: minden vasárnap.

Jövel.

Jövel édes Jézuska,
Szállj le közibénk,
Hadd csókoljuk össze-vissza
Testté lett igénk !

Hej, mert nagyot változott e
Földnek légköre,
Sok esetben sok szép remény
És hit széttöre.

Maradj köztünk, légy örömünk,
Reményünk, dicsünk,
Itt aföldön szent nevedben
Akik még hiszünk !

Szent bölcsődnél, kik imádunk,
Buzgón térdelünk,
Hisszük, hogy az alkony helyett
Visszatér delünk !

Tekintettel a mai viszonyokra, elhatároztam, hogy a raktáromon lévő **őszi és téli férfi, fiu és gyermek ruhákat** minden elfogadható árban árusítom. Kérem erről meggyőződni hogy ez időszerint sehol oly olcsón nem vásárolhat, mint nálam
Gerő Ernő Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza **Piac-u.41.**

MENYASZONYI
ÉKSZEREK meglepő olcsón
SÁNDOR ékszerészél

Szikrák.

Aczél Géza új szakértőket nevezett meg fegyelmi ügyében. Mennyi szakértő van már ebben a dologban?! A szok szakértő között majd csak elvész a gyerek.

Rudnyászkó Gyula meghalt. Debrecenben is sokan megsiratták. Hej mikor meg itt volt, akkor folyton szidták.

Név magyarosítás. Thália nevét a debreceni tanács pa-tháliára magyarosította.

Harth Lujza, a hadtestparancsnok inzultálásáról híres nő a Magyar-Király kávéházba ajánlkozott nőizenekar vezetőnek. Kinek akarja itt elhuzni a nótáját.

Drumár János könyvet irt. A könyvet irodalmi körökben nagy tetszéssel fogadták. A Hét ennek kifejezést is adott. Olyan jónak tartja, hogy szerinte teljesen felesleges Drumárnak a második kötetet is megírni.

Magyari Imre zenekara egy hétig nem játszott a Hungáriában. Megsértették a közkedvelt cigány bandát és Magyari kijelentette, erre, hogy vele nem lehet játszani.

Uri-divat cikkek és utazási kellékek

Aszmann Ferencnél DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Bevezetéssel.

— Mit tennél, férjcském, ha valaki a kalapodra ülne?

— Azt mondanám, hogy: ostoba, hülye!

— Akkor inkább: keljen már fel róla!

Debreczeni színészet.

Rónai Imrétől kérdezik, hogy játszik-e a Cigányprimásban?

— Igen, még pedig igen előkelő szerepet: a királyt — magyarázta Rónai.

— Az csak egy nyakkendő király — veszik Rónait.

— Lennél csak te az a nyakkendő-király, akkor bizonyosan becsukhatnák ezt a boltot — vágja ki magát Rónai.

Zoltánkában nem történik más, mint-hogy Zoltánka meghal. A darabbal sem történik más, minthogy meghal.

Mi megy a színházban? A direktor — megy.

Madas állandóan kutyamosókat játszik. Ha úgy folytatja még — generális is lehet belőle.

A debreceni színészetnek olyan kitűnő a helyzete, hogy majd belehal.

Mezey Béla valószínűleg a csütörtököt mondott reverver című drámával zárja be a szezont.

A molnár panasza.

Óra, asszony, malom
 Mivel oly romlatag,
 JJavitni való
 Rajtok mindig akad.

Óra, asszony, malom
 Minden gazdaságom,
 Hej, be keservesen
 Élem a világom.

Hölgyek és urak

Szörme garnitúráikat hol szerez-
 zék be. SZENT-ANNA 3. sz. alatt

??

Végh Gyula

szücsmesternél.

Az emeletös embör szellemös kiszóllásai.

Engedelmet kérök!

Hallottátok, hogy a szabad kűművesek páholyából kilépett a főpallér? Hát nem is való oda doktor, öcsém, hanem ojan embör, mint magam is la, aki ért a mestörséghez. Mög is pájazom az állást, csak a versönytárgyallást olvassam a röggeli ujságba, mögértötöd? Lúba azab!

Ezök a kűművesmestörök ugy adgyák a bankot, miuta szakegyletöt alakítottak, — mintha úk is szabadkűművesek lönnének. Hun vannak úk túlem, a görhösök? Még úk oda se szagúlhatnak, ahun én főépítömestöri diflomámmal kacérkodok a magos építközések legtetetejin, oszt aszondom, hogy coki bűdös. Mögértöttétek? Lúba azab!

Hogy én mé' nem lépök be a kűművesmestörök szakegyletibe tagnak? Hát csak nem ettem meszet, hogy mögkűssebbítsem magam, mikó én diflomás építömestör, ipar és keresködelmi kamarás tanácsnok és városi törvényhatóság vagyok! Különb se érök én rá, hogy minden egyletbe ott lögyek, annyi a dógom a városná. Nem is göráлом én a verebet röggeltül estig, mint Lovas Kálmán mög a többi, akik unalmukba a városbáza előtt a fasorba lessögetik a lúganajrul a szögény, éhös madarat. De nem ám! Lúba a zab!

Csak Géza gyünne mán vissza hivatalba. Elöregszik, az embör apránkint a hosszu várakozásba. Ugy-i Busi bácsi, kend is mondana érte három fraklis miatyánköt Niháznál. Lúba a zab!

Mán én babám ijen vagyok!

Orvosi tanács.

— No, doktor ur, kár, hogy ma reggel nem volt itt, képzelje: vagy ötvenszer prűszszentettem egymás után. Ugyan mit mondott volna ön erre?

— Mind az ötvenszer azt, hogy „válják kedves egészségére“!

Bűszkeség.

— Mért vagy olyan bűszke?
— Betörtek hozzám az éjszaka!
— És enek örűlsz?
— Hogyne! Ez azt mutatja, hogy nekem is van egy kis **hitelem!**

Vaczak András

Hozzák csak kend Lökodi bátyám egy féllityit, de osztán az elejiből ám. Olyat améken nincs görös, hogy jól csusszik. Mer mír azír, hogy hát lesz mán pótlík is meg városatyát is kell választani. Ilyenkor sorja van a szegíny rendörnek is, mert kapós az ember. Olyan bizalmasan rígen nem veregettík meg a vállamat, mint most. Még a Tingli tangli felögyelgő ur is megtette. Egynímelyík még cibart is adott, oszt nyakravaló vót rajta, osztég megkírdezte:

— No, Vacak, hát hogy lityeg a fityeg?

— Hát kirem aszerint amint lötyög az emberben.

— A viz? — kérdi a zur.

— Nem a, mondok, hanem a bor. Abbion mer hát az az írvínyes a választásnál, meg a cibart. No, még vagy három decit, osztég megyek szavalni. De írvínyel ám, — Király Jóskára.

**Nagyválasztéku finom
tea sütemények kilója
4 kor. Sántha cukrász
Hatvan-utca 7.**

Bugyi Sándor*)

Banyaszállítás.

Ugy hallatódott a minapéba, hogy Hoszsu-Pályi körül betyárok tanyáznak, oszt mán ennyihányizraelita birlőt meg is riasztottak vóna. Mer mivelhogy pedig még ekkoráig a zsandárok nem tutták őket elfogni, hát így oszt alkalmasintsabardon vannak még. A hét elején ippeg Pályiba vót utam, mer mír azír, hogy a förmeteg Szilágyi összekülönbözött az anyósával, oszt én rám bízta, hogy négy pengőirt horgyam ki a határból. Felvállaltam, a nénemasszont, feltessíkelttem a lú farkáho, magam meg sajátkezüleg felültem a Nyalkára, oszt mentem egyenesen az Olajütőbe, mer mondok mámma Szomjas Péter komámnak szabad napja van, oszt hátha eljönne kísirtetnek. Így oszt meg is ótalmazna a zsványoktól, aut meg hátha még fognánk is belőle vagy kettőt, jó píz kapnánk írte. Rálett a koma, egy-kettőre felvackolódott Zsuzsi néni mellé, alig fért el mellette, mer ojan gömbölyü környülállása van ú kelmének, mint egy keverített kád, disztó kövér természetü. Ha bajussa nem vóna, meg oszt az óra helyin ór vóna, hát a fene hitta vóna Szomjas komát az útra, de így azon örültem, hogy hátul nincs szemem, oszt a nyeregbe lötyögve nem vótam kítelen aszt a kifordított ábrázatot gusztálni, akki magunk közt legyík mondva pofának is megjárja.

Péter koma is csak nízte, hogy níze-i, vígtíre is összerázkódott, oszt fére fordította a kípít. Zsuzsi néni peig kegyetlenül kacérkodott vele, mer ahogy Peti beszíli, egisz a lócsfóho szoritotta, a tyúkszemit meg pogányul taposta, hogy ércsík rúlla, de hasztalan, mer aszongya úgy meg vót túlle felhözve,

hogy arra sem emlékezett mán, hogy firfi-i, hiába lökdöste.

Hászén én eccsepesse csudálkoztam ám rajta, mer iszen magam se vagyok valami válogatós, de azír mán erre aszondom, hogy az asszonyi állat is csak akkor jön fejír cseléd számba, ha legalább ki tuggya funi az órát.

Mikor a nagy Cserének a közepe táján jártunk, mán esz beesteledett. Ipp azon gondolkodtam, hogy lám milyen jó vóna, ha ennek a vín banyának öres vóna a feje belől, mint egy disztótök, gyertyát gyútnék benne, oszt mien szípen világítana kifelé azon az egy órajukán, hát ehen moccan a bokor, oszt előugrik valami burnyasz, megfogta a lú kantárját, oszt aszongya: píz vagy íletet!

Nosza én is íjjetembe úgy bagólesőn esesztem az ostornyéllal, hogy mingy az istenem körül járt, oszt mán ütni akart lefelé a nyeregből, de Peti komám lútt egy takaros jukat a levegőbe, akkitül Zsuzsi néni a kasfarba bukott hanyatt, a csizmája sarkával mutogatta a fiastyukot az égen, a szegény legíny meg szaladóra fogta a dógot. Mink is lepattantunk, oszt aló utánna. Mán egisz közel íreztem rajta a ködmön szagot, nyútom a kezem, hogy hogy fogom mán a nyakát hát az én Istenem a szemít vegye ki a disztó zsványnak, úgy felbuktam egy fatönkbe, hogy az óromon szánkáztam háro mlípist, lement rulla a máz, még majd úgy jártam, mint a nénemasszony, csakhogy ebből még is megmaratt, aki a búr alatt szokott lenni.

Elszelet, Peti se írte utól. Rímítő sajnáltuk a dógot, mer mán nagyon szípen beleízelődünk a zsvány fogásba, még utóvígre osztán, hogy több zsvány nem jelentkezett, egymást akartuk elfogni, de hogy oszt Zsuzsi néni mán bögísre fogta a dógot, oda szalattunk, oszt ütöt öklöztük meg, hogy minek riasztya fel a varnyúkat.

A lett belőlle, hogy zsvány nélkül írkeztünk be Pályiba. Ott oszt kézhe szógáltattuk Zsuzsi nénit, de ebbe se vót köszönet, mer a jánya, akkihe vittük urastúl jött nekünk, oszt majd kivertik a szemünket, ammír vendíggel kedveskettünk:

Kítelen vótunk a csárdába meghuzódni. Ott oszt míg én ittam, Peti komám megírta a jelentist ahogy dukál. Fel is olvasta, aszongya hogy:

„Zsvány üldözisi jelentis, útonállási sorba“.

Anyós-szállítási alkalom eránt szabacságomat megszakítva, mer a förmetegnek is nevezett Szilágyi János napaasszonyának aszt javasolván, hogy coki, ezen tervezeti szabály vígrehajtására Bugyi Sándor pógárt szemelte ki, is úttyába ejtvén szerény hajlékomat, azon alázatos kiríssel kötött fel egyszérü vackomból, hogy legyek szíves ezen tengejen ülő női személyt sajátos jelen való ítémmel a Nagy-Cserén keresztül akként

biztonságot, hogy neki se magának, se lovának baja ne esni ne terheltessek.

Mit is a mult hetekbeni rablójárvánnyal beigazoltak látván aggodalmat, nem haboztam habozni, hogy tegyem-e, nem-i? De aut fennforogván hivatalos szeméjtem, hogy esztet muszáj, bár nem vagyok véle kítelen, a társadalomba bevegyni kedves kötelességemnek tartottam, azon tagadhatatlan envéleményel, hogy ez nekem macera.

S miután sok szenvedés után, akkit én tudok, a Nagy-Csere központyára megírkesztünk, szokatlan bokori mozgás verte fel éber figyelmem nyugott szunnyadozását, mire sötét alaki előlípis törtint ezen felhívással: pízit vagy íletet! Erre fent nevezett Bugyi Sándor ostorával úgy pofon vágta az életöt, hogy balgatag felfogással Isten káromlásához folyamodott, akkit is én nem tühretvén, löfegyveremmel rápuskáltam. Söt felhagyván a rám bízott női szeméj további ápolásával, akki mán úgyis hótra íjett és a kasfarba csuszamlott fűvel: megájj aszt a toprongyos idvességít az atyádnak, lón felhívásom, utánna eredék. De azonban a nagy setítség védszárnyai alá fogadván a gonoszt, az Isten Jankóját neki végírvinyesen elszalatt.

Akkit is az tekintetes főkapitány úrnak sajnálattal bejelenteni van szerencsém.

Kelt mint fent.

Szomjas Péter mk.
városi lendőr.

Praktikus.

Őnagysága: Kati, ugy hallom, hogy a maga szeretője szekerész.

Kati: Bizigaz. De köll is, mert ő legjobban ért a gyerekkoszival elbánni.

Trabukó Marcsa

— Oh kérem mennyire örülök, hogy elérkezett a tél! Végre előszedhetem a szőrmét, illetve a szép muffomat, amit annyi sok férfi megbámult és szeretett volna megsimogatni! De hát — tetszenek tudni — nem engedtem meg mindenkinek, mert attól tartottam, hogy a sok simogatásban lekopik róla a szőrme, akkor pedig nem igen bámulják a férfiak, sőt rá se néznek! Ez pedig nagyon fájna nekem!

— Azt mondja a héten a kocsitolóm, amint meglátja a muffomat:

— Jaj kedves Mariska, de aranyos muffja van, engedje meg, hogy megsimogassam!

— Szivesen aranyos — válaszoltam — és egészen a kezébe adtam, hogy hadd teljen kedve!

Na de élt is a helyzettel, hogy egészen az ő kezébe volt! Hogy simogatta a lelkem, beledugta a kezét, meg kihuzta. Nem tudott betelni vele sehogy . . .

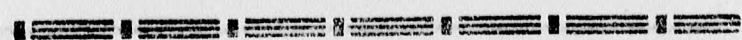
Hát így van az kérem. Ő az én muffommal, én pedig az füttyölőjével nem bírok betelni! Még mikor este hazaindult, akkor is simított rajta egy kicsit, én meg az ő füttyölőjével futam egy nagyot! . . . Ez az élet kérem!

KALAPOK

tisztítását, festését, cilinderek vasalását jutányos áron vállalom.

BELICZAY LAJOS Piac-u. 38

BÖLCS MONDÁS.

A hűtlenségben az a vigasztaló, hogy minden hűtlenség hűséggel kezdődik.

A debreceni cselédpiacról.

I. Naccsága: (Kalapban, hogy nagyságának lássék, bár nem pászol.) Beállál-e hozzám szentem! Nálam jó dolgod lesz. Nálam nem köll félni, hogy sok a munka, mert én magam is dolgozom! Nálam ugy leszel, mintha a lányom vónál, ugyis van nyolc, már ugyis mindegy!

Cseléd: Nem megyek, sok a gyerek!

I. Naccsága: Ejnye, ejnye, pedig gyűhetnél, mert én hivatalnokné vagyok! Tudod-e? Jó dolgod lesz, meg lásd, milyen jó dolgod lesz, semmi dolgod sem lesz! No beállsz-e?

Cseléd: (Válaszra sem érdemesíti, csak megmutatja a másik felét.)

II. Naccsága: (Kendővel a fején.) No fiam beállnál-e hozzám? Jó dolgod lesz nálam. Csak egy tehenünk van, de az is olyan jámbor, hogy na.

Cseléd: Paraszthoz nem megyek!

III. Naccsága: (Szintén kalapban, szörnyen illik neki.) Hát én hozzám nem állnál be galambom? Nincs gyerek, aa munka sem sok . . .

Cseléd: Zsidóhoz nem megyek!

IV. Naccsága: (Uri asszony.) Ha olyan válogatós vagy szentem, akkor talán hozzám beállnál. Én zsidó nem vagyok, paraszt se vagyok, dolgod sem lesz nálam, mert én már korán reggel fölkelek, kimegyek a piacra bevásárolni, addig te alhatsz otthon, aztán ha fölkel, meg reggelizel szépen, beülsz egy zsölyébe és hogy ne unatkozz, az uram addig mulattat! Jó lesz? Beállsz-e hozzám?

Cseléd: Nem mék olyan helyre, ahol a naccsága velem szórakoztatja az urát . . .

Jó kifogás.

— Oh, azt mondtad, hogy én vagyok első szerelmed és most kitünik, hogy már más szeretőd is volt.

Pakonpart Alfréd

— Ah, álmodom-e, vagy ébren vagyok, vagy talán az ö'dögök tangót járnak velem?! Jól látnak szemeim? Ni, ni és csakugyan!

— Ahá, van sze'encsém Török Gábor erdőmester ur, aláztoszogéla! Ide ké'én a nagy embe'ek és feltalálók székébe!

— Hullám ur, ké'em, ne próbálja tovább a tangót, me't az ugy áll önkegyednek, mint téhennek a lábravaló! Nem látja ké'em, hogy nagy vendég van? Bi valj! — Igen, igen önkegyed!

— Hát hogy mésztatik lenni kedve e'dömester ur ké'em? — Hogy elég jól!

— Hála istennek ké'em és én kívánom ké'em, hogy még igen sokáig jól legyen u'aságod és készítse millió szám'a a Töölpezsőt!

— Hogy ne hálalkodjak, még nincs ujév? — Nekem mindegy ké'em ujév, vagy óév ö'ökké hálás leszek önkegyeddel szemben! — Hogy mié't ké'em!

— Azé't ké'em, hogy miolta a Török pezsgőt iszom, állandó köztem és Stanci köz az egyetétés, ami azelőtt igen ritkán volt meg, de az sem ugy, mint kellett volna!

O ké'em, ha méasztatna tudni, hogy hány remény vesztett asszony áldja u'aságoda a hí'es Török pezsgőé't! Miolta ké'em a férfiak ezt isszák, azóta nem találhat annyi sok szomo'u asszony, mint azelőtt!

me't a férfiak üdék, fü'gék és a mi a fő — ezt én is állitom — e'öteljesek! Ezé't vagyok és velem együtt sokan házasok a e'dömester ur i'ánt hálával! Volt sze'encsém ké'em, aláztoszogéla!

KÖLTÖNK.

— Te, most irtam egy verset... Olyan hogy még nekem magamnak sem szabadn elolvasnom!

Leeset hó Szima
nem fehérebb a

M. és neje mosodájából és tisztítóintézetéből ki került ruháknál.
Battyányi-utca 26. s

A szokás hatalma.

Esküszöm : megtörtént.

Megbetegedett az anyjuk. S mivel ők jóvaló népek, senkinek sem ártanak, tisztára Galambpéjük, doktorért küldenek. Persze Süsz doktorért, mivel, hogy kötudomás szerint ő doktorolja az asszonyokat. Szeretik is erte. Aztán birja is.

Mivel azonban 24 óra alatt nem sikerült neneki a beteget talpra állítani, megköszönték neki fáradozásait s a további látogatások terhe alól felmentették. Orvos azonban mégis kellett, tehát elküldtek a szomszéd utcában lakó Lévaihoz, a ki asport és egyéb szóra kozásai mellett állatorvoslással is foglalkozik.

— No, hol az a marha? — kérdi mikor megérkezik.

— Nem a marhánk beteg, tekintetős ur, hanem az anyjukom, — szólt a magyar.

— Micsoda beszéd az! Én csak állatokat gyógyítok, nem pedig embereket, pláne asszonyokat! Isten áldja meg öregem.

S már ment is kifelé, mikor az öreg megfogja.

— Az istenre kérem, tekintetős orvos ur, ne menjen el. Vizsgálja mög, — rimánkodott.

— Hivjanak neki emberorvost, ne pedig engem! Mégis csak hallatlan!

— Volt már nála a Szisz ur, de nem tudott rajta segíteni. Vizsgálja csak mög, tekintetős ur, a multkor is az állatorvos gyógyította meg. Nem sajnálom, mögfizetök én.

— De ha mondom, hogy nem értek hozzá

— Hagyjanak engem békében, — szabódott Lévai.

— Csak most az egyszer nézze meg tekintetős orvos ur. Soha többet nem háborgatom.

— Na jó. Most az egyszer megteszem. De legalább álljon a beteg négykézláb.

Szerkesztői üzenet.

T. S. Nyiregyháza. Ha jól halad az előléptetésben 1600 koronáig is felmegy. 36 évi szolgálat után telyes fizetéssel megy nyugdíjba, ráadásul az 1600 korona 15 százalékát lakbérpótlásul kapja.

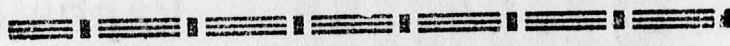

Kétértelmű

— Miből él?

— Levegőből.

— Flótás-e vagy léghajós?

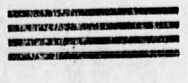
Egy 32 éves házasságában csalódott férfi teljesen független hozzá illő lány vagy gyermektelen özvegy

ismeretségét óhajtja.

Csakis teljes című levelekre válaszolok. Nem bánja meg jeligére a kiadóhivatalba.

Népszövetségi Hitelszövetkezet

Debreczen, Varga-utca 1. szám.

Heti betéteket állandóan elfogad, külön díjak felszámítása nélkül. A tagok betétei után a legmagasabb kamatot biztosítja.

Hivatalos órák : d. e. 9—12-ig
d. u. 3—5-ig

Törzsbetét hetenként 20 fillér.

Zalai Márk tanár

3 navi könyvviteli és gyorsírási tanfolyama december 1-én ismét megnyílik. Tandij 80 korona. Mérlegképes könyvvezetők, gyorsírók, levelezők gyönyörű írással. Több ezer hallgató. Társadalmi és miniszteri elismerés. Leikiismeretes és sikeres tanítás. Beiratás naponta **Hatvan-u. 1. sz. 3. em. 42. lift** 10-12-ig. 1529

Igazolványokhoz és bérletekhez fényképeket legszebb kivitelben készít 1618

Némethi fényképész

A „Villám” mult évi folyama kapható a kiadó-hivatalba.

Özv. Simkovits Istvánné frizernő alkalmi fésüléseket elfogad és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

KOMLÓS női divat és felöltő áruházban őszi felöltők, kosztümök, bluzok, pongyolák fel-tünést keltő szolid árak mellett.

Piac-utca, a Megyeház mellett.

Festékes hordók

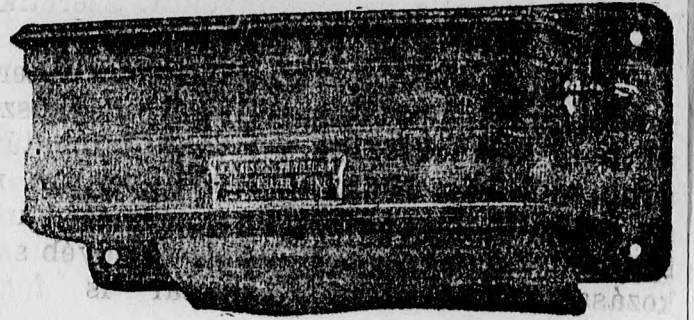
igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhivatalban. Megtekintés végett kefe-
.: .: levonatott küldünk. .: .:

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában

Szab. Grazer-féle
egészségügyi papír
El az ujság-papírral! Kultur-szükséglet!

Ezen papír egyenként hajtogatva és egymásba kapcsolva jön forgalomba. Használata megóvja az emberiséget fekélyek és ragályozástól mely a tisztátalan papír igába hajtásával állandó veszélylyel jár az egészségre. Eddig példátlan olcsó árban árusítom ezen cikkeket miért is a legkisebb keresetű kézimunkások fülkéjéből sem szabad hiányozni.

Ára:

Egy csomag 500 db barnapapír (Grazer-féle)	30 fillér
Egy csomag 500 db fehérpapír (Grazer-féle)	36 fillér
Egy darab hozzávaló tömör, elegáns tölgyfa-szekrényke, elzáró tolóajtóval	40 fillér

Mihály Sámuel

papírkereskedés, irodaberendezési szaküzlet
villanyerőre berendezett könyvnyomdai iparüzem
DEBRECEN, Piac-u. 30. (Korzó.)
Alapított 1891. Alapított 1891.

Gyomorgöros, kólíka étvágytalanság és általában gyomorbetegségeknel a legkifejebb háziszor a

Hollandi

GYOMORCSEPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1465

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.